

tion, nemlig Odense — Faaborg-Banen, Odense—Bogense-Banen, Randers—Hadsund-Banen, Aarhus—Hou-Banen, Horsens—Juelsminde-Banen og Horsens—Tørring-Banen. I Henhold til Jernbaneloven af 1908 er der vedtaget adskillige Baner, som kun faar halv Ekspropriation, og en Række af elektriske Baner, som ikke faar en Øre i Statstilskud, hvis de bliver anlagt. Men nu vilde dog vistnok enhver anse det for ganske urimeligt, hvis Staten vilde give sig til at gribe ind i saadanne Baners Økonomi, der er anlagte helt og holdent for private Penge, og hvor der er Tale om en ren og skær privat Virksomhed, hvor Staten ikke har nogen som helst Risiko med Hensyn til Driften — det vilde ikke kunne tænkes. Derfor forekommer det mig, at paa Grundlag af, at Staten giver Tilskud, kan man ikke gennemføre en saa almindelig Bestemmelse som at nedsætte en Kommission, der skal beskæftige sig med alle Privatbanernes Økonomi.

Men gælder dette med Hensyn til Tilskuddene, gælder det ogsaa med Hensyn til Koncessionerne. Det er rigtigt, at Staten giver Koncession paa Anlæg af private Baner, men den giver ogsaa Koncession paa andre Ting, f. Eks. paa Anlæg af Sporveje, og det vilde dog vist være urimeligt, hvis Sporvejsfunktionærerne af den Grund henvendte sig til Statsmagten og sagde: Nu vil vi bede om at faa nedsat en Kommission til at beskæftige sig med vore Forhold angaaende Forhandlingsret, Avancements- og Lønforhold o. s. v. Staten giver ogsaa Koncession paa Stærkstrømsanlæg og har Overtilsyn med disse. De samme Forhold kunde her gøre sig gældende. Og for at komme tilbage til Spørgsmaalet om Tilskuddene, Staten giver jo Tilskud til mange andre Foretagender, f. Eks. til en Mængde private Havne. Hvad vilde der, hvis det her foreslaaede blev vedtaget, være i Vejen for, at Betjeningen ved Privathavnene kunde sige: Maa vi bede om at faa nedsat en Kommission til at behandle vore Lønnings- og Avancementsforhold, uagtet det ogsaa her er Privatvirksomheder, der er Tale om? Vi vilde udsætte os for efterhaanden at skulle nedsætte et Utal af Kommissioner til at beskæftige sig med disse Forhold, og det vilde jeg anse for i høj Grad urimeligt, naar Talen er om frie Virksomheder.

Det staar saaledes for mig, at den Vej, der bør følges, er den, at Tjenestepersonalet i disse Virksomheder gennem sine Organisatio-

ner søger at øge sin Indflydelse paa Bestyrelserne for de paagældende Virksomheder og søger at komme overens med dem om Lønnings- og Avancementsforholdene. En Undtagelse vil jeg dog gøre, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Retsplejen, som ogsaa er berørt af dette Ændringsforslag. Hvad man tager Sigte paa gennem dette Punkt i Forslaget, er, at Privatbanernes Funktionærer i Tilfælde af, at der rettes Anklage imod dem paa Grund af formodet Pligtforsømmelse, underkastes de samme Retsvilkaar som Statsbanernes Tjenestepersonale. Her forekommer det mig, man muligvis kan imødekomme det stillede Krav, thi derved kommer man i Virkeligheden ikke i nogen Henseende til at berøre de paagældende Privatvirksomheders Økonomi. Der er her kun Tale om for Privatbanernes Funktionærer at gennemføre den samme Retsplejeordning, som allerede gælder for Statsbanernes Funktionærer. Med Hensyn til dette Spørgsmaal er jeg da ogsaa i Stand til at oplyse, at det stod paa Dagsordenen for Privatbanernes sidste Repræsentantskabsmøde, og at det da blev vedtaget, at man fremtidig skulde overveje Tanken om Ansættelse af en Auditor, der kunde behandle de Spørgsmaal om Tjenesteforseelser, som maatte komme til at foreligge indenfor Privatbanernes Omraade. Spørgsmaalet har siden da været Genstand for Overvejelse, og for ganske kort Tid siden er der fra Fællesbestyrelsen for Privatbanerne tilstillet mig Andragende om, at det maatte indrømmes dem, at Statsbanernes Auditor kom til at foretage de Forhør og Afhøringer, som kunde blive nødvendige for Privatbanernes Vedkommende i Tilfælde af Tjenesteforseelser. Dette Ønske vil jeg meget gerne imødekomme, og jeg tvivler ikke om, at man vil kunne tilvejebringe en Overenskomst angaaende dette Spørgsmaal. Ganske vist er Statsbanernes Auditor jo kun ansat med det Formaal for Øje at beskæftige sig med Statsbanernes Personale. Retslig set kan man ikke paalægge ham ogsaa at paatage sig det Arbejde, som vil være forbundet med at beskæftige sig med Privatbanernes Forhold. Men jeg gentager, at man nok vil kunne finde en Ordning ved Forhandling med Auditøren, hvorefter han i alt Fald midlertidig ogsaa paatager sig det sidstnævnte Arbejde. Naturligvis maatte de private Baner betale Auditøren hans Rejser og de Diæter, han skal have; og hvis det skulde vise sig, at han ikke er i Stand til at overkomme hele Arbejdet, hvad ingenlunde er umuligt, da han jo i de seneste Aar har været fuldt optaget af sin Virksom-